dissabte - 13 de Març de 1937

Estimat amic: Jo jou tinc bons propòsits, però de poc em sa-len. Avui tinc vi cinc minuts menys, i per més desgràcia ara que et pochia escriure, encara que fou poc, no tinc tinta. Sort que les avisat ans vemèm i fa no hauré de presentar-me opaco.

Per ara si no hi ha res de nou, tinc dificultat pujar el di-ruants a la nit. Suposo que no hi haurà obstacles, i encara que em sec terriblement deixar Girona, em fa illusió de tornar amb vosaltres. Estic contenta perquè ni ha provat i he pagat

fer totes les coses que més desit fora. Naturalment, totes menys aquella: encara tens vergonya, és per on!...

Per què has escrit més? Ja no tens dre temps de retre cap més cartera? Tant com les espero, tant que m'agraden. Però, no creguis, he tingut de tu molta més companyia que quan eres al Sanatori malalt. Et sabia més a la vora però la impossibilitat de veure't em desesperava molt més. Ara, ha vingut a tots els recons de Sitges; has fet molts bucles de mi, però en el fons eram molt feliços.

Estic una mica cansada, ~~vaig~~ de fer sis quilòmetres, no t'espantis! Tot bé. I estic tan contenta que no em reca res.

Ha vingut ja Víctor? Recorda!

Adéu Màrius. Rep el meu afecte

Maria